

Dopis do nebe - Nedvěd Jan

E H A H
Přišla chvíle, kdy déšť smutných myšlenek bloudil

E A H
spíš než smutných spíš pravdivých jen
něco těžké jako svědomí ono to svědomí je
dopis do nebe velké pravdy a hřích

Černý tabule mraků a bílý světýlka hvězd
a moudrý zákony lidstva a právo a čest
všechno uvnitř je psáno a dáno na pospas všem
jenom odplata patří jenom mě jen

R: tak mi odpusť když můžeš, já vím musím jen chtít
jestli sliby chceš zkusím, co uměl bych být
snad ti zůstanu věrnej, až budu utíkat z cest
až pravda nad láskou bude chtít vést

Přišla chvíle kdy odraz tvoří průzračné já
kdy se vymlouvat nejde říkat co se jen zdá
i ty nejzazší kouty myšlenek, kdo líp kdo zná
zoufalost úniků nepomáhá